

си въ бѣда (опа́сность), подвергну,—гаю свою жизнь опасности. Ако ти обадїш, хвъргамъ живота си въ бѣда. Х. I, 29.—**нога въ узенгіа**, вѣ́ну,—ваю ногу въ стремя: Коньотъ жржитъ не сѣ дѣржитъ; Стани, стани а стопане! Фѣрли нога въ узенгіа. М. 246.—**стрѣли, о стрѣльбѣ изъ лука**: Триста змея си сряли фѣрлетъ. Д. S. 8. 6. Ке ти ф’рлемъ сось мол остра стрелка. В. 299.—**пушка, топъ, стрѣльну, стрѣляю изъ ружья (пушки)**: (Лудо младо), Що не фѣрлять пушка во сѫбота, Що не вадитъ сабя во неделя. М. 341. Когато много ехти по небото и дохождатъ бѣлы облаци съсь градъ хвръгать пушки на горѣ да уплашишъ и пропѣждатъ орлытъ, които были предвождали ужъ градушката. Ч. 39. Петко, фѣрли пушка и видѣ едного отъ Индійцѣтъ що падна. Р. A. 174. Френските войски ся дръпнаха върху едно бѣрдо, Гейсбергъ, и слѣдваха да хврълятъ топове и пушки противъ непріятелитъ си. Л. Д. 71 р. 219. Тя бѣше въ рѫцѣтъ много бѣрза, пилляше пушка подиръ пушка и веднажъ хвѣрлила сама изъ прозорца. Л. Д. 75 р. 145.—**една чаша вино, ракия, една ракия**, хвачу рюмку вина, водки: Другаритъ хвѣрлиха по една двѣ ракійки и като са поназдрависахъ, Милчу веселичко рѣчи. Зк. 177.—**перата, космѣтъ козината, кожжата, линяю**: Зимовищнитѣ разносчи и разносцы въ времето, когато си хвѣрля (кокошката) перата, което трае до два мѣсеца, сѫ спечелени. Л. Д. 75 р. 66.—**було, сниму,—ау покрыва**ло съ невѣсты (*свадеб. обычай*): Въ недѣля свѣтба дигнѣли, Въ пондѣликъ бкрон играли, Въ вѣбрникъ було хвѣрлили. Д. 65, 22—24.—**са, брошуясь, бросаюсь**: Прекъстила ся и хвѣрлила Въ огнь да гори канон да изпѣлни. Д. 56, 22—23. Орелътъ ся връли та сграбчи нѣкоjk птицѣ или агне... Сѫще така и ракыята у настъ отъ нѣкое врѣмѧ ся е врълила вѣзъ цѣлото ни отчество. Л. Д. 69 р. 109. Редомъ ся юнаци фрѣгали, Не можи да го прехврълятъ, Ни листе да му преброятъ. М. 71.

Хе Хей междометіе для указанія, для обращенія вниманія, для увеличенія: Оточка имаше тамъ хе!... у нивисто єдна свинка. Ч. 260. Пакъ ты, Милчо! нарами бѣкалътъ и иди донеси, хе отъ тамъ, отъ онзика клайцъ вода. Зк. 9. Оня хе, съ тумбакътъ. Тб. 65. Азъ отивамъ и ще ва чакамъ като съдецъ,—а послѣ туй тамъ хе-е горѣ!—ще ва чакамъ предъ съдіята на сичкытъ! (*Und dann dort erwarfe ich sie vor dem Richter unser Aller!*). Э. Г. 97. Хей люде, вардете ся! Мжжть си бихъ и пѣтельтъ-си заклахъ. Ч. 236. Ей такыы смы таные скамерники и келепирджи хе! Л. Д. 1869 р. 232. ср. е, ей.

Хекиминъ* с. м. **Хекимджия** с. м. врачъ. **Хекимджийка** с. ж. лѣкарка, женщина-врачъ: Чуденъ врачъ (хекиминъ). Л. Д. 76 р. 183. Връжи прѣсть и хекыме много. (*посл.*) Ч. 136. Всѣкий може да